

HRVATSKA RIJEČ

BROJ 1/2018.

2

**PREDSJEDNIK JE
RUMEN RADEV ODLIKOVAO
VELEPOSLANICU HRVATSKE
U BUGARSKOJ ORDENOM
„MADARSKI KONJANIK“**

4

**PREDSJEDNICI:
„BUGARSKA I HRVATSKA
UZAJAMNO DIJELE VIŠE
ZAJEDNIČKIH PRIORITETA“**

UREDNIČKI ODBOR

Glavna urednica

Hristina Jankova
hristina_jankova_47@mail.bg
hristina_hr@mail.bg

Odgovorni urednici

Ljudmila Ivanova
ludmila_ivanova1950@abv.bg

Svetoslav Pintev
svetoslavpintev@abv.bg

Prijevod

Harry Stojanov
softis@softisbg.com

Suradnici

Michael Hristov
Pavel Antonov

Fotograf

Paraskeva Georgieva

Tisak

„Multiprint“

Izdavatelj

Kulturno-prosvjetno društvo Hrvata
u Bugarskoj

**Časopis se izdaje uz
financijsku pomoć Savjeta
Vlade Republike Hrvatske
za Hrvate izvan Republike Hrvatske.
Časopis se distribuira BESPLATNO!**

Adresa

Sofija, ul. „Knjaz Boris“ 125, et. 4
+359 899 252 495 – Hristina Jankova

Poštovani čitatelji,

Uredništvo časopisa „Hrvatska riječ“ htjelo bi podijeliti vijest da je 24. svibnja ove godine naš časopis prezentirala Angela Cannon, djelatnica u Europskom odjelu Kongresne knjižnice, SAD. Brojeve časopisa donirao je Simeon Gasparov, pisac i novinar, dopisnik bTV-a u Chicagu, koji je hrvatskih korijena, a komu je urednička ekipa iznimno zahvalna.

Dragi prijatelji, želimo vam ugodne trenutke uživanja u novom broju časopisa!

**S poštovanjem,
Vaša Hristina Jankova**

Dragi gospodine Gasparov,

Ovim bih pismom htjela zahvaliti Vama i Vašim kolegama na vašoj plemenitoj donaciji djela suvremene bugarske književnosti, a posebno na djelima bugarskih autora koji žive u SAD-u. Prikupljati materijale koji su objavljeni u SAD-u vrlo je važno za Kongresnu knjižnicu i jako nam je drago pribaviti primjerke izdanja Bugarsko-američke zajednice. Naročito sam zadovoljna dobiti primjerke Ljuboslova, godišnjaka Udruge bugarskih književnika u SAD-u i diljem svijeta, Plamaka (bug. Plamen), Hrvatske riječi i BG Voice-a. Sljedeće godine Kongresna knjižnica pokušat će se pretplatiti na ta periodična izdanja kako bi mogla obogatiti svoju zbirku povezanu s bugarskom dijasporom.

Bilo je to s Vaše strane prijazna gesta osobno doći u Washington i odvojiti toliko mnogo od svog vremena kako bi posjetili Kongresnu knjižnicu. Nadam se da ste se tijekom svog posjeta toliko dobro proveli koliko i ja pokazujući Vam knjižnicu. U prilogu je popis doniranih dijela. Bit će mi zadovoljstvo poslati zahvalna pisma svim autorima koji su donirali svoje knjige ukoliko mi pošaljete njihove adrese. Molim Vas da održavamo vezu kako bi priredili buduće bugarske događaje u Kongresnoj knjižnici. Razumijem koliko je teško prikupljati materijale vaših kolega pisaca u Bugarskoj, te organizirati svoje posjete, zbog toga sam posebno dirnuta time da ste bili u stanju doći u posjet dvije godine zaredom. Nadam se da ćemo se ponovno vidjeti, ako ne sljedeće godine to uskoro iza nje.

**Uz najbolje želje,
Angela Cannon**

Knjižničarka odgovorna za izgradnju knjižničnih i referentnih zbirki
na bugarskom jeziku Europski odjel Kongresne knjižnice

THE LIBRARY OF CONGRESS
101 INDEPENDENCE AVENUE, N.E.
WASHINGTON, D.C. 20540-8000

EUROPEAN DIVISION

Simeon Gasparov
7 Avalon Ct.
Cary, IL 60013

July 24, 2017

Dear Mr. Gasparov,

I am writing to thank you and your colleagues for your very generous donation of contemporary Bulgarian literature, and especially for the works of Bulgarian authors living in the United States. Collecting the American publishing output is very important to the Library of Congress and we are delighted to add publications from the Bulgarian-American community. I was particularly pleased to receive copies of *Ljuboslov*, the annual of the Union of Bulgarian Writers in the USA and the World, *Plamak* (Bulgarian Flame), *Khuvatska rech*, and *BG Voice*. Next year the Library of Congress will try to get subscriptions to these periodicals to further enrich our Bulgarian diaspora collections.

It was also a lovely gesture for you all to travel to Washington and devote so much of your time to a visit to the Library. I hope you enjoyed the visit as much as I enjoyed showing you the Library. Included is a list of the donated works. It would be my pleasure to send letters of acknowledgement to each writer Bulgarian events at the Library of Congress. I understand how difficult it is to gather all the materials from your fellow writers in Bulgaria and arrange for your visits, so I am particularly touched that you were able to come two years in a row. I hope to see you again, if not next year, then soon after.

With best wishes,

Angela Cannon

Reference and Collection Development Librarian for Bulgarian
European Division, Library of Congress

SADRŽAJ

Diplomacija

**PREDSJEDNIK JE RUMEN RADEV ODLIKOVAO
VELEPOSLANICU HRVATSKE U BUGARSKOJ ORDENOM
„MADARSKI KONJANIK“**.....2

**Veleposlanica Ljerka Alajbeg:
„BUGARSKA JE POSTALA MOJ DRUGI DOM“**3

**Predsjednici:
„BUGARSKA I HRVATSKA UZAJAMNO DIJELE VIŠE
ZAJEDNIČKIH PRIORITETA“**4

**Andrej Plenković:
„17. SVIBANJ ĆE OSTATI U POVIJESTI“**6

Kulturne veze

ĐAKOVO – GRAD BISKUPA STROSSMAYERA.....7

Obljetnica

**20 GODINA KULTURNO-PROSVJETNOG DRUŠTVA
HRVATA U BUGARSKOJ**8

Intervju

**Milan Bandić:
„ZAGREB JE GRAD OKRENUT BUDUĆNOSTI“**10

Suradnja

BUGARSKA DELEGACIJA U HRVATSKOJ12

**102. OŠ „PANAJOT VOLOV“ POTPISALA JE UGOVOR
O SURADNJI**13

Karijera

ODGOVORNE ŽENE GRADE BUDUĆNOST14

Rute

**„BISER JADRANA“ KRIJE
DJELIĆ BUGARSKJE POVIJESTI**16

Pisma

**Simeon Gasparov:
„HRVATI SU ME PRVI POTRAŽILI U CHICAGU“**18

Glazba

PJESMA EUROVIZIJE: FRANKA BATELIĆ.....19

Šport

**POBJEDA BORNE ĆORIĆA
NAD FEDEREROM ZADIVILA JE NAVIJAČE**19

**HRVATSKA JE PISALA POVIJEST,
DOBILA JE RAT ČASTI**.....20

3

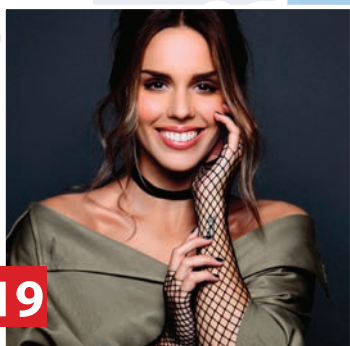
4

6

8

19

13

10

PREDSJEDNIK JE RUMEN RADEV ODLIKOVAO VELEPOSLANICU HRVATSKE U BUGARSKOJ ORDENOM „MADARSKI KONJANIK“

U temelju prijateljskih odnosa između Hrvatske i Bugarske leže duboke povijesne i kulturne veze između naših naroda, rekao je predsjednik Rumen Radev koji je veleposlanicu Hrvatske u našoj zemlji, Ljerku Alajbeg odlikovao ordenom „Madarski konjanik“ prvog stupnja. To se dogodilo u utorak, 11. rujna 2018.

Visoko je državno odlikovanje dodijeljeno diplomatkinji zbog njezinoga cjelovitog doprinosa razvoju hrvatsko-bugarskih odnosa i produbljenu političke, gospodarske i kulturne suradnje između Bugarske i Hrvatske.

Predsjednik je Radev dodao da je svojom aktivnom djelatnošću veleposlanica Alajbeg dala novi impuls ovim odnosima, a na svim razinama obostrane suradnje, pri čemu je između temeljnih prioriteta u njezinom radu bilo produbljivanje gospodarske suradnje. „Usponu u našim odnosima doprinijelo je i aktiviranje veza između lokalnih vlasti obiju zemalja“, rekao predsjednik te naveo provedene inicijative izgradnje spomenika povijesnim ličnostima u Zagrebu i Sofiji, javila je BTA.

„Naši zajednički ciljevi, naše zajedničke vrijednosti dolaze do izražaja ne samo u učinkovitoj suradnji u okviru EU i NATO pakta, nego je ova suradnja bila naročito učinkovita za vrijeme bugarskog predsjedanja Vijećem EU“, naveo je predsjednik. „Uživali smo potpunu podršku Hrvatske za naše prioritete, te ona je izrazila snažnu želju biti domaćin sljedećega sastanka na vrhu između EU i zemalja Zapadnog Balkana godi-

ne 2020“, istaknuo je državni poglavar, pri čemu je procijenio to kao najbolju podršku za ono što je do toga trenutka u toj sferi uradila Bugarska.

„Za mene je velika čast dobiti ovo visoko odličje krajem svoga petogodišnjeg mandata u vašoj predivnoj zemlji“,

rekla je veleposlanica Ljerku Alajbeg koja je počela i završila svoj govor na bugarskom jeziku. Ona je naglasila na političke i kulturne veze između dvaju naroda, te slogu i suradnju između dviju zemalja članica EU u NATO pakta. „Posvetila sam svoj mandat u Bugarskoj ne samo

oživljavanju naših povijesnih veza, nego i razvoju našega prijateljstva i suradnje na svim područjima“, rekla je ona. „Mi smo vrlo bliski narodi, te snosimo veliku odgovornost za naše susjede, zato je važno to da je Bugarska za vrijeme svojega predsjedanja Vijećem EU sazvala sastanak na vrhu između EU i zemalja Zapadnog Balkana. I dalje ćemo ulagati te napore za poboljšanje ovih veza“, rekla je veleposlanica Alajbeg koja je procijenila bugarsko predsjedanje kao uspješno i vješto. „Vaši su narod i država u mom srcu i Bugarska će zauvijek biti moj drugi dom“, rekla je na kraju veleposlanica Hrvatske koja je zaželjela bugarskom narodu napredak i sve najbolje. ■

Kulturno prosvjetno društvo Hrvata u Bugarskoj iskazuje ogromnu zahvalnost gđi Alajbeg za njezino sudjelovanje na svim priredbama društva!

Veleposlanica Ljerka Alajbeg: „BUGARSKA JE POSTALA MOJ DRUGI DOM“

– Vaša ekscelencijo, kako ocjenjujete bugarsko predsjedanje Vijećem Europske unije?

– Prvo bugarsko predsjedanje Vijećem Europske unije ocijenjeno je općenito vrlo uspješnim. To je mišljenje Europske komisije, diplomata akreditiranih u Republici Bugarskoj, kao i brojnih sudionika sastanaka i konferencija koje su se odvijale u Sofiji i Bruxellesu. Bugarska je uspjela ne samo uspješno organizirati brojne sastanke, već i učiniti sudionicima tih skupova boravak u Sofiji ugodnim i sadržajnim. Pri tome mislim na ponudu kulturnih sadržaja, osobito prezentacijom bugarske tradicionalne kulture i folklor. Brojni mladi volonteri, uglavnom studenti, svoj su posao obavili na zadovoljstvo gostiju, a pri tome stekli dragocjeno iskustvo za svoja buduća zanimanja.

– Prema Vašem mišljenju, koja su najveća postignuća u ovih 6 mjeseci predsjedanja i koji se sastanci mogu definirati kao ključni?

– Tijekom šestomjesečnog predsjedanja brojne su teme kojima se bavi Europska unija i koje su od interesa njenih država članica, stavljene na dnevni red, npr. problem povezanosti prometne, infrastrukturne, energetske, problem imigracija i sigurnosti, razvitak, digitalne ekonomije, promicanje gospodarskog rasta, konkurentnosti, pitanje kvalitete hrane i dr.

U fokusu bugarskog predsjedanja, o čemu je u svibnju održan posebni sastanak na vrhu, bilo je pitanje učinkovitijeg integriranja zemalja Zapadnog Balkana u članstvo EU. Europska perspektiva tih zemalja jednodušno je potvrđena od strane europskih lidera, ali se pri tome očekuje da svaka od tih država u potpunosti ispuni sve kriterije za članstvo. Bugarski premijer Bojko Borisov, u više je navrata zahvalio hrvatskom premijeru Andreju Plenkoviću na suradnji i angažmanu glede pomoći državama ZB u njihovom integriranju u članstvo EU. Hrvatski premijer je to i potvrdio najavivši u Sofiji kako će za vrijeme hrvatskog predsjedanja Vijećem EU 2020. godine ova tema biti na vrhu prioriteta.

Bugarska je ponosna svojim predsjedanjem jer je imala prigodu baviti se važnim temama europske agende i dati novi poticaj europskoj perspektivi Zapadnog Balkana, a također je neumorno radila u cilju sigurnije, jače i ujedinjene Europe.

– Vaš mandat veleposlanice Republike Hrvatske u Republici Bugarskoj završava. Po čemu ćete pamtiti Bugare?

– O Bugarskoj i Bugarima prije mog dolaska u ovu predivnu zemlju imala sam samo osnovne informacije, uglavnom iz literature. Znala sam činjenice o našoj stoljetnoj povezanosti, ali nisam mogla pretpostaviti koliko smo slični po mentalitetu. Ne začuđuje da su brojni umjetnici, pisci, znanstvenici desetljećima usko surađivali, uzajamno se posjećivali, a brojni bugarski studenti stjecali znanja na

Veleposlanica Ljerka Alajbeg i njezin suprug Steven Kocherzat

hrvatskim sveučilištima. Bugare doživljam kao topao, gostoljubiv, vrijedan i dobronamjeran narod. Međutim, istaknula bih i ljepotu zemlje koja me fascinirala prirodnim i kulturnom raznolikošću.

– Što ćete u svom srcu odnijeti u Zagreb nakon skoro 5 godina boravka u Sofiji?

– Bugarska i njeni ljudi imat će zauvijek posebno mjesto u mom srcu. Bugarska je postala moj drugi dom u koji ću se uvijek rado vratiti. Boravak u ovoj zemlji otvorio mi je jedna nova vrata prema zemlji i narodu koja nikada neću zatvoriti. ■

Predsjednici: „BUGARSKA I HRVATSKA UZAJAMNO DIJELE VIŠE ZAJEDNIČKIH PRIORITETA“

ODNOSI DVIJU ZEMALJA PRIMJER SU PARTNERSTVA U IME STABILNOSTI

Predsjednica je Republike Hrvatske, Kolinda Grabar-Kitarović bila u travnju u službenom posjetu Republici Bugarskoj, a na poziv državnog poglavara Rumena Radeva.

Ovaj je posjet na vrhu još jedan dokaz da se hrvatsko-bugarsko prijateljstvo i suradnja, koji traju već više stoljeća, sve više jačaju i proširuju.

Na trgu Sv. Aleksandra Nevskog u Sofiji održala se svečanost službenog dočeka Kolinde Grabar-Kitarović. Ona je položila vijenac kod Spomenika neznanom vojniku.

„Bugarska i Hrvatska uzajamno dijele više zajedničkih prioriteta na dnevnom redu Europske unije, te će i dalje aktivno surađivati glede važnih tema, kao što su: socijalno i gospodarsko zbližavanje „starih“ i „novih“ zemalja članica, budućnost Europe, proces proširenja“, navodi se u zajedničkoj izjavi Rumena Radeva i Kolinde Grabar-Kitarović.

„Bugarska i Hrvatska primjer su partnerstva u ime stabilnosti, napretka i europske budućnosti naše regije, naglasio je na sastanku predsjednik Radev, te istaknuo od-

govornost koju obje države snose“, a za jačanje sigurnosti i stabilnosti u Jugoistočnoj Europi.

„Kontinuitet i dosljednost u učvršćivanju europske perspektive zemalja Zapadnog Balkana bit će održani i u okviru hrvatskog predsjedanja godine 2020.“ naglasila je predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović.

Oba su predsjednika bila jednostušna da je jedini način svladati otvorena pitanja između država Zapadnog Balkana, nastavak dijaloga, te su Europsku uniju pozvala neka preuzme neopozivu obvezu prema budućnosti regije.

Rumen Radev i Kolinda Grabar-Kitarović naglasili su na prijateljske odnose i duboke povijesne i kulturne veze između Bugarske i Hrvatske čijem razvoju danas doprinosi i učinkovito obostrano partnerstvo u okviru Europske unije i NATO pakta.

Izvršni je politički dijalog između dviju zemalja temelj mnogo intenzivnije i pragmatičnije suradnje i obostrane

izmjene na području energetike, transportne i digitalne povezanosti, naobrazbe, znanosti i kulture, smatraju državni poglavari.

Oba su predsjednika kategorično izrazila svoju podršku izravnoj zračnoj liniji između Sofije i Zagreba koja će potaknuti turizam, veze između poslovnih partnera i državljana obiju zemalja.

Za vrijeme je svojega posjeta hrvatska predsjednica razgovarala i s predsjednikom vlade Bojkom Borisovom, te s predsjednikom Narodnog sabora Cvetom Karajančevom.

U svojem je intervjuu Bugarskoj nacionalnoj televiziji hrvatska predsjednica rekla:

„Mi smo jedna od zemalja u kojima podrška Europskoj uniji ostaje prilično visoka. Iako vrata nisu zatvorena nedostaje nastavak procesa proširenja. Ja to radije zovem konsolidacija, jer se Europska unija ne širi prema tuđim teritorijima, Jugoistočna Europa ili Zapadni Balkan prirodni su dio Europe, a trenutno tamo je vakuum, to je nedovršeni posao Europe.

U Hrvatskoj podržavamo euroatlantsku integraciju naših susjeda jer je ona preduvjet mira, sigurnosti i stabilnosti u toj regiji.

Osim toga, zahtjev da kandidati moraju zadovoljiti sve kriterije na putu prema članstvu u EU pomoći će im izvršiti unutarnje reforme ali i riješiti sve ostale neriješene probleme u našoj regiji“

SUSRET U VELEPOSŁANSTVU

Nakon svojih je službenih sastanaka Kolin-da Grabar-Kitarović posjetila veleposlanstvo u Sofiji gdje je s veleposlanicom Ljerkom Alajbeg i predsjednicom Kulturno-prosvjetnog društva Hrvata u Bugarskoj, Hristinom Jankovom, razmotrila aktualna pitanja hrvatske zajednice, a zatim je upoznala Bugare prijatelje Hrvatske, koji su članovi društva Hrvata. Hrvatska se predsjednica zahvalila veleposlanici Alajbeg i Hristini Jankovi da održavaju i produbljuju prijateljstvo između Bugara i Hrvata koje vodi svoj početak iz vremena prije više stoljeća, a koje je pravo prijateljstvo sve do danas kada obje države i narodi idu zajedno putem zacrtanim Europskom unijom i rade na produbljenju stabilnosti u zemljama Zapadnog Balkana.

Andrej Plenković: „17. SVIBANJ ĆE OSTATI U POVIJESTI“

Predsjednika je bugarske vlade Bojka Borisova u svibnju u Zagrebu dočekaio njegov hrvatski kolega Andrej Plenković riječima „17. svibanj će ostati u povijesti“.

Na taj je način predsjednik hrvatske vlade samo jednom rečenicom dao visoku ocjenu naporima Bugarske za integraciju zemalja Zapadnog Balkana. Ova je tema postala amblem bugarskog predsjedanja EU-om i ona će naći svoj razvoj za vrijeme hrvatskog predsjedanja godine 2020. To je tema koja je iznimno važna za stabilnost cijele naše regije.

Po mišljenju hrvatskog premijera datum 17. svibanj, kada se u Sofiji održao Sastanak na vrhu u formatu EU – Zapadni Balkan, ostat će u povijesti kao ključni datum za države Balkanskoga poluotoka, kako za one koje su već dio EU, tako i za one države koje su dobili zasluženu europsku perspektivu na sastanku lidera Europe.

„Sastanak je bio poruka svim susjednim nam državama neka nastave s reformama, a zajedno s njima neka gradimo povezanost: transportnu, digitalnu infrastrukturu, naglasio je hrvatski premijer“.

Borisov i Plenković imali su plodne razgovore, pri čemu je u žarište stavljeno zbliženje sa zemljama Zapadnog Balkana, te osiguravanje neprekidnosti procesa koji je počeo u Sofiji.

Borisov je uvjerio da je Austrija preuzela obvezu kako bi tema „Zapadni Balkan“ i dalje ostala na dnevnom redu EU i za vrijeme austrijskog predsjedanja Vijećem EU koje počinje 1. srpnja ove godine.

Po mišljenju Borisova, ako se ne pruže garancije da će tema o Zapadnom Balkanu i dalje ostati na dnevnom redu EU, to bi značilo da je sastanak na vrhu u Sofiji jednostav-

no jedan dobar sastanak i ništa više.

„Moramo učiniti sve moguće kako ne bismo dozvolili da ponovno izbiye sukob kao onaj u bivšoj Jugoslaviji. Ovo je naš Balkan, naša Europa, te zbog toga moramo uložiti goleme napore“, apelirao je Borisov.

Borisov se također zahvalio Plenkoviću na tomu da će Hrvatska preuzeti štafetu glede organiziranja novog sastanka lidera EU i zemalja iz regije.

Predsjednik je hrvatske vlade sudjelovao također i u forumu 16 plus 1, te posjetio veleposlanstvo u Sofiji gdje se zajedno s veleposlanicom Ljerkom Alajbeg susreo sa svojim sunarodnjacima i bugarskim prijateljima. Ukazali su posebnu pažnju svakom pojedinom gostu veleposlanstva, te kada je dobio kao poklon dvije knjige narodne pjevačice Jelene Boškove, solistkinje Misterije bugarskih glasova, on je glasno počeo čitati prvu stranicu knjige „Ah, ovi muškarci“. Tako je sve prisutne iznenadio svojim vladanjem bugarskim pismom. ■

ĐAKOVO – GRAD BISKUPA STROSSMAYERA

Na poziv prof. Mirka Ćurića, bugarski su nastavnici, djelatnici domova kulture i poslovni ljudi bili u posjetu gradu. Naročito ih se dojmila Đakovačka katedrala koju su projektirali bečki arhitekti Karl Rösner i Friedrich von Schmidt. Za njezinu izgradnju korišteno je sedam milijuna crvenih cigala. Ima dva zvonika, dok su freske 43, te pričaju o raznim biblijskim sižeiima. Ona privlači i svojom arhitekturom u neoromaničkom, gotičkom i bizantskom stilu.

U kripti katedrale, ispod oltara pokopani su đakovački i srijemski biskupi. Ovdje je i grobnica velikog prijatelja Bugarske, biskupa Josipa Strossmayera koji je bio iznimno plemenit čovjek, poznat po svojem mecenatstvu i kao po-

bornik ujedinjenja Slavena. Godine je 1861. darovao je tadašnjih 70.000,00 groša za izdavanje u Zagrebu zbornika Bugarskih narodnih pjesama braće Dimitra i Konstantina Miladinovih, te se danas u muzeju biskupa čuva primjerak njegovog prvog izdanja. Godine je 1885. pomogao liječenju bugarskih vojnika ranjenih za vrijeme Srpsko-bugarskog rata. Poslao je novac Bugarskom crvenom križu preko tadašnjeg predsjednika vlade, Petka Karavelova.

Bugarski povijesni izvori navode Đakovo kao grad u kojemu se prije više stoljeća doselilo mnogo Bugara. ■

Tekst: **L. KJOSINA**

Fotografije iz osobne arhive

20
GODINAKULTURNO-PROSVJETNOG
DRUŠTVA HRVATA U
BUGARSKOJ

Temelj je postavljen godine 1998. upisom udruženja „Janjevo“ s više od 120 članova. U njega su se učlanili pripadnici drugoga, trećega naraštaja potomaka Hrvata koji su se godine 1880. doselili iz Janjeva koje se sada nalazi na Kosovu. Doseljenici su se iz drugog vala koji su stigli u Bugarsku 1930. godine doselili u Sofiju, Jambol, Plovdiv, Brdarski geran i druga mjesta. Većina njih su bili zlatari i trgovci. Putovali su gradovima i selima, te su prodajom svojih proizvoda održavali svoje mnogočlane obitelji.

Hrvatski su doseljenici bili revni katolici, održavali su katoličku vjeru i za vrijeme socijalizma u Bugarskoj. U Sofiji je 1945. bilo 80 obitelji, a njihov drugi dom bila je katolička crkva svetoga Josipa. Za vrijeme novoga režima, naime godine 1952. mnogima je njih bilo suđeno na montiranim političkim procesima, a zajedno s katoličkim svećenicima.

Godine je 2005. udruženje „Janjevo“ upisalo u registar promjenu naziva u Kulturno-prosvjetno društvo Hrvata u Bugarskoj, te je ovo prva upisana u registar organizacija koja širi hrvatsku kulturu među svojim nacionalnim manjinama i svojim sunarodnjacima rasijanim po cijelom svijetu. Organizacija ostvaruje svoju djelatnost pisanom riječju, izložbama, te nastoji biti duboko ukorijenjena u svim hrvatskim središtima i među hrvatskim iseljenicima.

Dosada je Kulturno-prosvjetno društvo Hrvata u Bugarskoj 20 godina zaredom priređivalo niz izložbi i događaja u zemlji, te je njegova djelatnost postala poznata mnogim ljudima diljem svijeta nakon izdavanja časopisa „Hrvatska riječ“ koji je stigao i u Kongresnu knjižnicu u Washingtonu, SAD. Predstoji nam ostvarenje niza projekata i pothvata, a zajedno s hrvatskim i bugarskim kulturno-prosvjetnim organizacijama. ■

Hristina JANKOVA,
predsjednik KPDHB

S hrvatskim svećenikom Jurom Šarčevićem, 2003.

Ponovno zajedno, 2005.

2006. godine

Stjecište je Hrvata koji žive u Sofiji, glavnom gradu Bugarske, katolička katedrala Sv. Josipa gdje se održava niz događaja društva. Ovdje je, u duhovnom hramu, obilježena 20. obljetnica društva Hrvata, kojim vješto rukovodi Hristina Jankova. Njezin je suprug Pavel Jankov hrvatskih korijenja, te zajedno sa svojim sinovima i unucima živi u Zagrebu, dok Hristina više vremena boravi u Sofiji, jer je prije 20 godina stala na čelu te kulturno-prosvjetne organizacije.

Tijekom su tog razdoblja, a zajedno sa svećenicima iz katedrale, članovi društva i veleposlanstvo Republike Hrvatske u Sofiji priređivali niz izložbi kojim su promicali kulturu i život Hrvata, prijateljske veze uspostavljene između naših dvaju naroda još u davna vremena. Održano je više koncerata među kojima je onaj povodom 20. obljetnice društva i blagdan katedrale čiji je zaštitnik sv. Josip. Koncert je otvoren crkvenoslavenskim napjevima „Bogorodice Djevo“ i „Vazvah Tebe Gospodi“ koje je izveo ženski zbor „Zornica“ doma kulture „Otac Paisije grad Novi Iskar – 1936“ iz naselja Slavovci, nakon čega je zbor „Hrvatska žena“ iz Zagreba očarao publiku svojim izvedbama.

Temelj je svih događaja, koje je društvo priredilo, Hristina Jankova koja radi srcem ispunjenim ljubavlju prema ljudima. Već pet godina uređuje časopis „Hrvatska riječ“. Ona je začetnica uspostavljenih već prijateljskih veza između bugarskih i hrvatskih škola, domova kulture i stvaralačkih kolektiva. Ona voli zvati u goste ljudi koji su u teškom materijalnom stanju i ugostiti ih hrvatskim jelima. Njezina je omiljena razbibriga cvijeće s kojim razgovara kao s malom djecom a ono vraća gospođi svojim miomirisom.

Svaki joj kreativni događaj donosi dirljivu radost, ali ona tuguje za unučadi, sinovima i suprugom koji su u Zagrebu, zato se laća posla kako bi obradovala srce nekog drugoga koji pati. ■

Venka VASILEVA

Milan Bandić:

„ZAGREB JE GRAD OKRENUT BUDUĆNOSTI“

– G. Bandić, molimo Vas da se **ukratko predstavite?**

– To radije prepuštam drugima, ali mogu reći da me u svemu što radim prvenstveno motiviraju ljudi, njihovi problemi, želje, ideje, uspjesi...

I drugo, a povezano s ovim što sam rekao, neizmjereno volim svoj grad. To mi daje dodatnu energiju koju mogu uložiti u boljitak grada i bolji život mojih sugrađana. Kada radite ono što vas ispunjava, što volite, onda ništa nije teško niti nemoguće.

– **Toliko sviđate ljudima, osvojili ste peti mandat gradonačelnika Zagreba. Kako ste stekli njihovo povjerenje?**

– Nema univerzalnih ili instant recepata, ali to što nisam, da tako kažem – kancelarijski tip, što sam radije na terenu, s ljudima i njihovim problemima nego u uredu, sigurno ne odmaže.

S druge strane povjerenje ne možete steći riječima, građani vas „na lijepe oči“ mogu izabrati jedanput, teško dvaput, ali povjerenje za šest mandata možete dobiti samo radom i to svakodnevnim, 365 dana u godini, programima koje ostvarujete, vidljivim rezultatima.

A rezultate u Zagrebu imamo, građani ih cijene, a ja sam zahvalan što imam priliku biti im na usluzi.

– **Čime se od onoga što ste tijekom ove godine postigli najviše ponosite?**

– Teško je odabrati neki u mnoštvu projekata, ali ono što mi se čini najkrupnijim i najdalekosežnijim, projekt je obnove zagrebačkih fasada što smo ga pokrenuli ove godine, a prema kojem građani, suvlasnici zgrada, posebno u centru gdje je obnova najskuplja, imaju mogućnost da im grad ulična pročelja sufinancira u iznosu od 80 %, a ostala sa 60%.

Interes je, razumljivo, veliki, a realizacija projekta u nekoliko slijedećih godina neće donijeti samo još uredniji

i ljepši Zagreb, već će pokrenuti i rast građevinskog sektora što je za ukupno gospodarstvo iznimno važno.

Osim toga, moram istaknuti da sam jako ponosan na svoje sugrađane jer smo proteklih godina Zagreb učinili još pristupačnijim, sigurnijim i tolerantnijim gradom.

Zagreb je multikulturalan, multietničan i multikonfesionalan grad, a moje kolege iz Europe često kažu da na tom području od Zagreba imaju što naučiti. To je iznimna vrijednost.

– **Koji su glavni ciljevi koji ste sebi postavili tijekom ovoga mandata?**

– Uz projekt obnove fasada i permanentno unapređivanje komunalne infrastrukture tu su značajni prometni projekti, gradnja i rekonstrukcija prometnica i onih prometnih pravaca koji za cilj imaju lakše odvijanje prometa i smanjenje gužvi na gradskim ulicama.

Iznimno važan nam je i projekt izgradnje sljemenske žičare koju Zagrepčani s nestrpljenjem očekuju, koju smo započeli ove godine i koja će do proljeća 2019. biti završena.

Time će naše Sljeme, domaćin jedne od najatraktivnijih slalomskih utrka Svjetskog kupa, još više dobiti na značenju i vrijednosti, a automobile ćemo moći ostaviti u podnožju.

U fokusu su nam i dalje razvoj start-up scene i jačanje investicijskih potencijala, a vodeći računa o nepovoljnim demografskim kretanjima uveli smo i mjeru roditelj odgojitelj prema kojoj jedan od roditelja troje malodobne djece ima pravo na naknadu u iznosu prosječne plaće u republici Hrvatskoj. Izdvajamo velika sredstva, ali mišljenja smo da bez ljudi sve drugo pada u vodu.

Također, pozicioniranje Zagreba kao vrhunske turističke destinacije jedan je od projekata koji se uspješno ostvaruje. Kao što znate, Zagrebački advent je po treći put zaredom proglašen najboljim u Europi. Turistički pokazatelji već nekoliko godina rastu dvocifrenim

brojkama. To je jedan od važnih, trajnih zadataka koje smo si postavili.

– Jeste li upoznati s problemima ljudi iz Vašeg grada (starih ljudi, umirovljenika, majki s djecom, invalida, i kako im osiguravate mirniji život?

– Naravno da sam upoznat. Zajedno sam s tim ljudima i s njihovim problemima, doslovno, 365 dana u godini. Stranka koju vodim s razlogom u svome imenu ima i rad i solidarnost.

U fokusu naše socijalne politike su prije svega ranjive skupine – osobe starije životne dobi, djeca s teškoćama u razvoju, osobe s invaliditetom, osobe u riziku od siromaštva, jednoroditeljske obitelji i dr. Razvijamo niz socijalnih programa s osnovnim ciljem prevencije siromaštva i socijalne isključenosti, ali i podizanja kvalitete života svih svojih građana.

Vrtiči su subvencionirani, i to prema imovinskom cenzusu, tako da su za najpotrebitije potpuno besplatni, besplatni su i udžbenici za sve osnovce i srednjoškolce. Umirovljenici koji imaju mirovinu nižu od 3.200,00 kuna imaju besplatan javni prijevoz kao i učenici i studenti slabijeg materijalnog statusa.

Također, od 2004. Zagrepčani do-

bivaju od Grada novčanu pomoć za opremu novorođenčadi. Trenutna visina pomoći iznosi 1.800,00 kn za prvo, 3.600,00 kn za drugo te čak 54 tisuće kuna za treće i svako sljedeće dijete.

Dio je to zagrebačkog socijalnog programa u kojeg ulazi i financiranje različitih pomoći socijalne skrbi, ali i programi zapošljavanja osoba s invaliditetom, subvencioniranje predškolskih i školskih programa, stipendije za učenike i studente, savjetovaništva za različite kategorije korisnika, sufinanciranje programa organizacija civilnog društva itd.

– Vi ste možda jedan od europskih gradonačelnika koji su odslužili najduži mandat, jedan ste od gradonačelnika koji vode najsocijalniju politiku, kakva sredstva izdvajate za socijalno područje?

– Da, radi se o visokim iznosima – preko trećine proračuna, odnosno više od 2.000.000.000,00 kn, ali kao što rekoh, u Zagrebu su ljudi na prvom mjestu. Zato ta sredstva razumijem ne kao trošak već kao ulaganje u budućnost.

Zagreb je grad okrenut budućnosti u kojem se solidarnost piše velikim slovima. ■

Intervju obavila **Hristina JANKOVA**

BUGARSKA DELEGACIJA U HRVATSKOJ

Bugarska je delegacija koju je vodila Hristina Jankova, članica Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske i predsjednica Kulturno-prosvjetnog društva Hrvata u Bugarskoj, posjetila Hrvatsku. Članovi su delegacije bili: Veselka Petkova, zamjenica načelnika rajona Novi Iskar u glavnom gradu Bugarske; Ljudmila Ivanova, predsjednica doma kulture „Otac Paisije“ u naselju Slavovcima; Venka Vasileva, poslovna žena, vlasnica tvrtke Perla Kompleks; Nina Vladimirova, zamjenica ravnateljica 3. Opće srednje škole „Marin Drinov“ u Sofiji, te Svetlin Nikolov, nastavnik likovne umjetnosti u istoj školi.

Posjet je bio povodom 27. Čakavskih večeri kulture u gradu Kaštel Novom, čija je utemeljiteljica Jadranka Šošić, ravnateljica osnovne škole Bijaći.

Nastavnički kolektiv škole i njezino ravnateljstvo dobrodošlicom su dočekali nas i poljsku delegaciju u zgradi škole koja kao da nije škola nego dvorac prosvjete i kulture, u kojem su nas učenici pozdravili naročitom priredbom. Predstavnik Poljske i Nina Vladimirova potpisali su ugovor o suradnji sa školom Bijaći koja se već ostvaruje. Naša djeca, učenici 3. škole, 102. škole „P. Volov“, 171. OŠ „Stoil Popov“ u na-

selju Kumarica, 176. OŠ u selu Negovanu i slavovačke škole, sudjelovala su u međunarodnom natječaju za crtež na temu ljubavi, te su odlikovana nagradama što je veliko postignuće za sve nas. U našem programu prepunom događaja primili nas su u posjet gradonačelnik Kaštela, Denis Ivanović i njegova zamjenica, Jadranka Matok-Bosančić. U međuvremenu smo posjetili grad Trogir koji je u UNESCO-vom popisu svjetske baštine. Njegove barokne zgrade iz mletačkog razdoblja i prekrasne romanske crkve ostavljaju snažan dojam. Trogirska katedrala se diže veličanstveno uvis. Na obali Jadranskog mora se nalazi i grad Split koji je tako raznoličan, te ne znaš kamo gledati: u uske uličice, trgiće, trgovine antikviteta, likovne galerije, restorane, kafiće, te palaču rimskog cara Dioklecijana koja se rasprostire na površini od 18.000,00 m², a koja je uvrštena na UNESCO-v popis svjetske kulturne baštine. S bugarskim glavnim gradom Sofijom povezuje se ime rimokatoličkog nadbiskupa Roberta Meninija koji je služio ovdje godine 1885.

Zadnje večeri našeg boravka pribivali smo završnom događaju 27. Čakavskih večeri u kazalištu u Kaštel Novom gdje nas je Jadranka Šošić na

uzbudljiv i prijazan način predstavila svojim prijateljima, učenicima, javnosti i gostima iz ministarstava obrazovanja i kulture u Zagrebu, predstavnicima nakladničkih kuća. Učenici su iz škole Bijaći izveli kazališnu predstavu kojoj je publika burno aplaudirala. Kasno navečer održana je prijateljska večera.

Pozdravili smo se od svojih prijatelja iz Kaštel Novog te smo krenuli u Zagreb koji je jedan od europskih modernih glavnih gradova, gdje se prepliću stara i suvremena umjetnost, navade i običaji. Ostavljaju nam dojam austro-ugarske zgrade, ali i one iz doba socijalizma. A u tako zvanom Gornjem gradu uzbuđenje je neopisivo. U središtu se Zagreba nalazi zgrada gradskog Centra za kulturu, gdje smo zahvaljujući našoj kolegici Miri Fiket, predsjednici društva „Hrvatska žena“ za cijelu Hrvatsku, vodili prijateljski razgovor i razmijenili mišljenja o budućim zajedničkim projektima. Nakon toga su nas kolege iznenadili pruženom mogućnošću posjetiti izložbu „Katarina Velika“ što je za nas bilo neočekivano ali smo s neopisivim veseljem i zadovoljstvom prihvatili. Tako je završio naš posjet hrvatskim prijateljima. ■

L. MILKOVA

102. OŠ „PANAJOT VOLOV“ POTPISALA JE UGOVOR O SURADNJI

Dana 5. i 6. veljače 2018. godine nastavnici iz naše 102. OŠ „Panajot Volov“ razmijenili smo iskustvo s dvjema hrvatskim školama: OŠ Dr. Ante Starčevića iz Zagreba i OŠ „Ljubo Babić“ iz Jastrebarskog.

U osnovnoj školi Dr. Ante Starčevića u Zagrebu srdačno su nas dočekali i pozdravili na bugarskom jeziku. Obradovali su nas izvedbom karakterističnih hrvatskih pjesama i stihova. Ravnatelj g. Nikica Mihaljević upoznao nas je poviješću škole i djelatnostima u njoj. Prisustvovali smo nastavi na satima, posjetili školsku knjižnicu, razmijenili primjere dobre prakse i inovacijske pristupe nastavi.

Obrazovnu razmjenu smo nastavili posjetom osnovnoj školi „Ljubo Babić“ u Jastrebarskom uz koju pripada još osam škola u regiji. Ravnateljica gđa Sanja Sertić održala je prezentaciju njihovih djelatnosti. Od 2002. djeluje Učenička zadruga „Grozdek“ koja okuplja sekcije vezilja, keramičara, pčelara, te izrade nakita. Cilj je zadruge promovirati tradiciju i brigu o okolišu. U svibnju 2006. škola se uključila u međunarodni program eko-škola.

Ravnateljica 102. OŠ, Rumjana Zdravkova podijelila je da je obrazovna razmjena između tri škole dio našeg programa stručnog usavršavanja, te da će ova razmjena pridonijeti proširenju interkulturalnih sadržaja u nastavnom procesu i razmjene primjera dobrih pedagoških praksi.

Razmijenili smo poklone koji su izradili učenici, priredili izložbu crteža naše djece. Ravnatelji Rumjana Zdravkova, Nikica Mihaljević i Sanja Sertić potpisali su ugovore o suradnji na području obrazovanja, te o našoj budućoj zajedničkoj djelatnosti. ■

„Hrvatska riječ“

ODGOVORNE ŽENE GRADE BUDUĆNOST

Kako u Hrvatskoj, tako i u Bugarskoj, u društvenom životu više inicijativa provode žene koje su se posvetile ne samo obitelji nego i svojem zanimanju. Među tim su ženama Hrvatica Jadranka Šošić, pedagoginja, i Bugarka Venka Vasileva, poslovna žena. Put je kojim idu predodređen već prije više godina, te ispunjen ljubavlju i požrtvovnošću prema djeci, mladom naraštaju i ljudima koji pate. Obje dame privlače ljude oko sebe svojim ozarenim osmijesima i svojom dobronamjernošću.

Profesor je Jadranka Šošić filolog po struci. Nastavnica je hrvatskog jezika. Od 1991. godine ravnateljica je Osnovne škole Bijaći u Kaštel Novom koja je zahvaljujući noj i pedagoškom kolektivu dobitnik niza nagrada.

Gđa Šošić inicirala je i provela različite projekte među kojima su 27.

Čakavske večeri tijekom kojih je gostovalo više od 60 različitih poznatih osoba iz raznih područja kulture.

Jadranka Šošić je predsjednica Aktiviteta ravnatelja kaštelanskih škola još od 1996. godine. Uspostavlja kontakte sa školama i kolegama iz EU, među kojima je 3. SŠ „Marin Drinov“ u Sofiji. Članica je predsjedništva ogranka Hrvatske udruge ravnatelja osnovnih škola (HUROŠ) u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Njezin je cijeli osviješteni život povezan s odgojem djece Kaštele, s odanošću obitelji, društvu i prosvjetnom radu. Rođena je u Splitu i teži za podizanjem razine obrazovanja mladog naraštaja koji će graditi budućnost njezinoga zavičaja. Nije slučajno to da je većina prijašnjih đaka škole Bijaći ljudi koji su se ostvarili u životu. Veći dio njih su pedagozi, liječnici, inženjeri koji nisu prekinuli vezu sa svojim nastavnicima te koriste svaki blagdan kako bi im odali poštovanje jer su prve lekcije o životu dobili od njih, na čemu su im zahvalni. Među poštovanim i voljenim je nastavnicima i prof.

Šošić koja podržava i svoje kolege u inovacijskim pristupima nastavi, a također i u učenju hrvatskog jezika u sofijskim školama: 3. SŠ „Marin Drinov“ i 102. OŠ „P. Volov“. Svoje je iskustvo podijelila i s pedagozima iz 171. OŠ „Stoil Popov“ u naselju Kumarica, grad Novi Iskar.

Škola koju vodi iznimno je lijepa. Odgovara svim zahtjevima za suvremenu zgradu u kojoj se školuje skoro 800 učenika.

Zajedno s pedagoškim kolektivom Šošić dobiva natječaj za europske projekte preko kojih se škola plasira na prva mjesta u Hrvatskoj. Ovo nije slučajno jer ovdje postoji kontinuitet u svakom pojedinom pogledu.

Primjer toga je izdavanje školskog lista koji je među građanima i pedagozima u Kaštel Novom jedno od oče-

kivanijih periodičnih izdanja.

Prof. Šošić održava prijateljske veze s Bugarkom iz Novog Iskra, Venkom

Vasilevom. Povezuje ih nastojanje da podržavaju mlade ljude koji će graditi budućnost svojih dvaju naroda – Hr-

vata i Bugara. Ujedinjuje ih njihova velika ljubav prema povijesti i kulturno-povijesnom nasljeđu. ■

Poslovna je žena Venka Vasileva diplomirana ekonomistica i magistrica kulturno-povijesne baštine. Ona posjeduje svoju tvrtku ali je njezino srce puno dobrote prema ljudima i stalno sudjeluje u dobrotvornim kampanjama. Uspostavila je dobro partnerstvo s područnom administracijom u Novom Iskra. Podržava inicijative povezane s ostvarivanjem mladih stvaralaca: pjevača, slikara, glazbenika.

„Ja sam djelić stanovništva Sofije i ženā koje žive i rade u njoj. S Vjerom, Ufanjem i Ljubavlju radim za budućnost naše djece i unučadi“, podjeljuje Vasileva

Hilandarskog i stvarali djela koja su putujući monasi širili selima, gradovima i gradićima kako bi očuvali BUGARSKI DUH! Taj preporodni duh nedostaje današnjem Bugarinu. O, kad bi bilo više takvih ljudi poput Venke Vasileve i Bugarska bi bila različita. Zato ona radi na obnovi crkava i samostana. Na preporodu duhovnosti. Ona je članica društva Hrvata, sudjeluje u svim događajima koje ono priređuje. Održava prijateljske odnose s hrvatskim veleposlanstvom i osobno s veleposlanicom Alajbeg. Voli Hrvate i Hrvatska joj je jedna od omiljenih destinacija.

Iako nije članica nijedne političke stranke, Vasileva pomaže socijalno ugroženim obiteljima, bolesnoj djeci i starim ljudima. U svom se životu zalaže za iskonske vrijednosti, za to da su Vjera, Ufanje i Ljubav one koje nas moraju voditi prema budućnosti. Zato što je VJERA slavodobice DOBROGA, zbog UFANJA da će ljepota razuma prevladati, zbog LJUBAVI prema djeci, majki, očevima i Bugarskoj! ■

Ona smatra da je najveća pogreška bugarskih vlada ova da su mladi talentirani ljudi natjerani otići iz Bugarske i prodavati svoj umni kapacitet u stranim zemljama. Kao stručnjak za

područje kulturno-povijesnog nasljeđa ona tuguje da ima puno opustjelih samostana u kojima je stoljećima gorio plamen kršćanstva. U njima su očuvani naš jezik i pismo, a u skriptorijima su koludri na titravoj svjetlosti voštanica prepisivali povijest Paisija

Tako, ljubavlju, požrtvovnošću i profesionalizmom, odgovorne žene poput prof. J. Šošić i V. Vasileve grade budućnost.

Stranice pripremila
Ljudmila IVANOVA

ČESTITAMO NAGRADU PARASKEVI GEORGIEVI

Nj. E. g. Camillo Zuccoli nagradio je Velikim križom za zasluge našu fotoreporterku Paraskevu Georgievu koja već godinama odražava humanitarnu djelatnost Malteškog reda. U Bugarskoj je ostvareno više od 500 inicijativa povezanih s bolnicama, obrazovanjem i blagostanjem u 171 različitom naseljenom mjestu. Većina tih inicijativa zabilježena je fotoobjektivom naše kolegice Paraskeve Georgieve kojoj čestitamo visoko odličje, te želimo joj zdravlja i još viša stvaralačka dostignuća!

Od ekipe „Hrvatske riječi“

„BISER JADRANA“ KRIJE DJELIĆ BUGARSKE POVIJESTI

DUBROVNIK JE SMATRAN JEDNIM OD NAJLJEPŠIH GRADOVA NA PLANETU

Stoljećima slavan Dubrovnik, naravno, na UNESCO-voj je listi svjetske kulturne baštine, ali za Bugare je taj grad nešto puno, puno više. On je nerazdjeljivo povezan s njihovom vlastitom poviješću.

Već u XIII. stoljeću Dubrovnik dobiva od bugarskog cara Ivana Asena II. pravo trgovati slobodno po svim bugarskim krajevima, te postaje glavni dobavljač niza različitih vrsta rijetke robe iz Europe.

Grad-država je odigrala svoju ulogu i u najcrnja za Bugarsku vremena. Za vrijeme su osmanske vladavine dubrovački diplomati potpisali ugovor s Visokom Portom u skladu s kojim su dubrovački trgovci dobili poseban status koji im osigurava slobodan prolaz i trgovanje. Tako oni postaju jedina ne samo trgovačka nego i čisto duhovna veza s Europom tijekom dugih stoljeća ropstva. Iz Dubrovnika u bugarske krajeve prodiru prve zrake Preporoda. Ovo je međutim golema tema o kojoj ćemo raspravljati neki drugi put.

„Oni koji traže raj na zemlji, trebaju doći i vidjeti Dubrovnik“,

uskliknuo je George Bernard Shaw kada mu je godine 1929. prvi puta došao u posjet.

Često ga zovu „biserom Jadrana“, potpuno zaslužen.

Danas je Dubrovnik smatran jednim od najljepših gradova na planetu. On je zapravo jedinstvena koncentracija kulture, povijesti, umjetnosti, sredozemne vedrine, što mu daje poseban duh koji ga čini različitim od svakoga drugoga grada.

Ne manje zanimljiva su seoca i otoci uokolo. Tamo ćete naći autentičnost i duh starih vremena, piše turistički portal nasamnatam.com.

Stari je grad Dubrovnik sačuvao svoje srednjovjekovne ulice i zidine koje mogu probuditi mnogo asocijacija u bugarskoj duši.

Ne daju se običi gotičke, renesansne i barokne kuće, palače, mnoge crkve.

Ove zgrade bez riječi pričaju o povijesti Dubrovnika, jer prvi podaci o gradu potječu već iz dvanaestog stoljeća.

Njegove su poznate, a izvrsno sačuvane zidine građene i dograđivane stoljećima. Niču nove utvrde, kule i bastioni. Sa zidina se otvara nevjerojatan pogled na gradske krovove i more.

Dubrovačka je tvrđava bila dekor mnogih poznatih filmova. Hit serija „Igra prijestolja“ snimljena je također i na kamenom popločanim ulicama u unutrašnjosti tvrđave. Mjesni vodiči nude tematske ture obilaska grada nadahnute tom serijom.

Morate obvezno prošetati čuvenom glavnom ulicom

Dubrovnik, Stradunom, ako naiđete tamo. Ona je obnovljena nakon velikog zemljotresa godine 1667. Njena je dužina otprilike 300 metara, a popločana je sjajnim kamenjem.

Sav grad je opkoljen zidinama. One se protežu na 2 kilometra, a namjena im je bila obrana od napada. Možete obići i Franjevački samostan u kojem se danas nalazi muzej. Bugarska je sudjelovala na godišnjoj konferenciji Europske federacije za animalne znanosti (EAAP) u Dubrovniku. ■

Svetoslav PINTEV

U GRADU JE BUGARSKA PROGLAŠENA ČLANICOM EUROPSKE FEDERACIJE ZA ANIMALNE ZNANOSTI

Bugarsko je članstvo u Europskoj federaciji za animalne znanosti službeno proglašeno u okviru godišnje konferencije te organizacije, a krajem kolovoza ove godine u Dubrovniku. Naša je zemlja zastupana od strane udruženja Ujedinjenih bugarskih stočara.

Za bugarsko stočarstvo i zemlju mnogi su korisni učinci koji proistječu iz članstva. Među njima su sudjelovanje na znanstvenim skupovima i radnim sastancima, sudjelovanje u vodstvu i znanstvenim skupinama Europske federacije za animalne znanosti.

Simeon Gasparov: „HRVATI SU ME PRVI POTRAŽILI U CHICAGU“

Prije 21 godine, kada sam stigao u Chicago, prvi koji su me potražili i zapitali da li imam potrebu za nečim, bili su Hrvati. Nisam imao ništa. Čak sam bio pozajmio novac kako bih stigao u Chicago. Međutim nisam tražio pomoć od nikoga. Hrvati su s te strani oceana doznali od katoličke crkve u Sofiji, Sv. Josipa (u kojoj obitelj mogega oca ima vrlo duboke korijene) da je jedan dečko iz hrvatske kolonije u Bugarskoj stigao u Chicago. Našli su me u mom iznajmljenom stanu, a da nisam mu još znao adresu.

Prvo mi se javio telefonom iz hrvatske kolonije u Torontu dr. Stjepan Tonkin koji je s područja gdje je rođen moj djed.

Kada me je nazvao, rekao sam mu da mi ne treba ništa i zahvalio sam se. Prije nego se pozdravimo, on mi je predložio neka se javim njegovom prijatelju iz Chicaga, Josipu Kosorogu, koji je bio jedan od vođa hrvatske kolonije u Chicagu, te mi izdiktirao njegov broj telefona. Htio sam završiti razgovor. Pravio sam se da zapisujem broj telefona i uopće ga nisam nazvao.

Prošlo je nekoliko dana. Već sam bio zaboravio da sam razgovarao s dr-om Tonkinom, kada je zazvonio telefon u stanu. Bio je to Josip Kosorog. Nakon što smo razmijenili nekoliko rečenica, on mi je rekao sljedeće riječi koje nika-da neću zaboraviti: „Tvoji su majka i otac daleko. Tvoji su prijatelji daleko. Tvoj je dom daleko. Ali ti nisi sam ovdje u Chicagu! Imaš nas, Hrvate. Ti nisi sam i uvijek možeš računati na nas! Sad mi reci za čim imaš potrebu?“

Skamenio sam se. Nitko mi nije tako govorio. A Josip Kosorog je nastavio: „Hoćeš da ti nađemo posao? Da ti nađemo odvjetnika koji bi te zastupao pred imigracijskim vlastima kako bi te ostavili u Americi? Da ti nađemo stan? Ako tražiš novac nemam puno ali dat ću ti. Imam kod sebe 500 dolara.“

Ovdje nisam izdržao, te sam ga prekinuo.

„Zašto to činite?“, bio sam u nedoumici. „Zašto želite da mi pomognete? Niste mi vidjeli ni lice.“

„Zato što si naš!“, odvratio mi je isti tren Josip Kosorog.

„Ali kako to?“, nastavio sam ja. „Da, stvarno, otac mi je iz hrvatske kolonije ali je rođen u Bugarskoj, ja sam rođen u Bugarskoj. Čak ni majka mi nije katolikinja poput oca, nego je pravoslavka.“

„To, dečko, nema veze“, odgovorio mi je Josip. „Naš si! Naš si! Naš si!“, ponovio je on tri puta.

Ja sam onedavna bio oženjen s jednom djevojkom iz SAD-a. Moja je žena pažljivo slušala razgovore koje sam

Simeon Gasparov bugarski je novinar, pjesnik i pisac. Dopisnik je bTV u SAD-u. Autor je zbirke pjesama „Kazalište neapsurda“ i knjigā „Vrata od nebesa, ili Kada je Jimi Hendrix bio Bugarin“ i „Bizoni kraj Dunava“. Njegove su publikacije osim u skoro svim bugarskim novinama i časopisima u Bugarskoj i bugarskim iseljeničkim zajednicama diljem svijeta, objavljivane također i u listu „Hrvatsko slovo“, u „Daily Herald“, „Northwest Herald“ itd. u SAD-u.

proveo s Hrvatima. Nakon što sam joj ispričao kako su me nazvali i ponudili mi pomoć, ona je malo zašutjela, te zatim rekla:

„Samo kakvi ljudi...“

Jedino što sam joj mogao odgovoriti, bilo je:

„Naši!“

A u ono vrijeme u listu „Hrvatsko slovo“ bili su objavili moje pjesme. Odmah nakon razgovora s Josipom Kosorogom, poveo sam ženu, kupio najskuplji šampanjac u trgovini, buket cvijeća, uzeo list „Hrvatsko slovo“ s mojim pjesmama, te smo otišli njemu u posjet.

„Ja sam osim Hrvat i Bugarin i nikada neću zaboraviti tople i ljudske riječi kojim ste me dočekali, dragi gospodine Kosorog“, rekao sam mu ja. Zagrlili smo se i tako je počela moja iseljenička priča u Chicagu.

Josip je već na nebu, te mislim da su zajedno s drugim Hrvatima koji mi je vrlo blizak srcu, a koji mi puno nedostaje, Josifom, mojim ocem, gledali utakmice Hrvatske na svjetskom prvenstvu u nogometu, te zajedno sa svim mojim rođacima tamo jako su se veselili.

Htio bih reći i nešto što sam naučio tijekom svih tih godina: Bugari i Hrvati najbliži su jedni drugima, te su si stoljećima uvijek pomagali. Neka se nikada ovo prijateljstvo ne ugasi. Budite živi i zdravi i volite se, i poštujujte jedni druge! ■

EUROVISION

SONG CONTEST

LISBON 2018

Pjesma Eurovizije 2018. je 63. po redu svakogodišnji izbor za Pjesmu Eurovizije koji se održao u Lisabonu, Portugal. Nakon oštre borbe između 43 zemlje među kojima Hrvatska i Bugarska, zemlja je pobjednica natjecanja postala Izrael s pjesmom „Toy“ koju je izvodila Netta Barzilai.

Nakon svoje prve probe ljubazna je bila odgovoriti na moja pitanja i predstavnica Hrvatske, Franka Batelić.

– **Bok, Franka! Čestitam ti na prvoj probi na velikoj pozornici! Kako se osjećaš?**

– Hvala! Osjetila sam se sjajno, kao da sam bila doma i imala probu. Stvarno sam sretna, nikad nisam očekivala da će sve proći tako dobro.

– **Za vrijeme izvedbe smo vidjeli suze u tvojim očima, što je ih izazvalo?**

– Bilo je vrlo emotivno za mene. Eurovizija je uvijek bila jedan od mojih velikih snova, a također i mom ocu koji više nije među nama. Tako su se emocije zbog same činjenice da stojim na pozornici i uspomena na njega stopile i sve je izbilo. Ponekad je bolje da čovjek ne zadrži emociju u sebi nego je oslobodi kako bi se osjetio bolje.

– **Tvoja je proba bila jedna od najaplaudiranijih u pres-centru,**

a također je i krajem dana tvoja izvedba dobila jednu od najviših ocjena, kako se zbog toga osjećaš?

– Naježim se kad to čujem! (smije se) Zaista, ostajem bez riječi zbog cijele te podrške koju dobivam u zadnjim mjesecima. Nemam što reći osim da nikad nisam bila sretnija!

– **Tvoja pjesma nosi naslov „Crazy“ (Luda). Što te „izluđuje“?**

– Ljubav! Pjesma je o onoj ludoj ljubavi i svim njezinim fazama, kada je sve na početku sjajno, a zatim slijede padovi, ali unatoč tomu nijedan od njih dvoje ne odustaje. U stvarnosti, ono što me izluđuje, to je slobodno vrijeme. Ne sviđa mi se imati slobodnog vremena, ne volim dosadu i zato si uvijek nađem nešto za baviti se. Pretpostavljam da sam jednostavno hiperaktivna. (smije se)

– **Zahvaljujemo ti i želimo ti uspjeh!** ■

Michael HRISTOV

POBJEDA BORNE ĆORIĆA NAD FEDEREROM ZADIVILA JE NAVIJAČE

Mladi je hrvatski tenisač Borna Ćorić u lipnju priredio golemo iznenađenje pobijedivši u finalu travnatog turnira u Halleu 9-kratnog nositelja titule i prvaka iz prošle godine Rogera Federera rezultatom 7:6 (6), 3:6 i 6:2. Ova je pobjeda zadivila teniske navijače ali su oni procijenili da je ona potpuno zaslužena, te su mladom tenisaču prorekli sjajnu budućnost.

Tako je 21-godišnji as upisao svoj prvi uspjeh protiv Federera, stavio kraj njegovoj seriji od 20 uzastopnih pobjeda na travi, te mu prvi puta u njegovoj karijeri oduzeo mogućnost otići u Wimbledon nakon dobivanja dvaju odličja u sezoni na zelenim terenima.

Prije toga Ćorić nije imao dvije uzastopne pobjede na travi, a ova je titula druga u njegovoj karijeri. ■

HRVATSKA JE PISALA POVIJEST, DOBILA JE RAT ČASTI

KAKVE SU SAMO BITKE VODILI DEČKI ZLATKA DALIĆA NA TERENIMA U RUSIJI

„Igrali smo kao jednaki Francuzima, čak bih rekao da smo ih nadigrali. Ali nekoliko trenutaka u utakmici predodredili su njezin rezultat. Zlatna lopta? Da, radujem se, jer je to veliko odličje ali više bih volio da bismo postali svjetski prvaci“, komentirao je Luka Modrić.

Hrvatska je ove godine ispisala zlatnu stranicu u svojoj nogometnoj povijesti, ali i u povijesti ove najomiljenije igre, a stigavši do finala Svjetskog prvenstva u nogometu koji se igrao dana 15. srpnja na stadionu Lužnjiki u Moskvi, glavnom gradu Rusije.

Balkanska je zemlja izgubila bitku s Francuskom rezultatom 2:4. Ali dobila je rat časti. I u to ne sumnja nitko.

Hrvatski su se reprezentativci osjećali pobjednicima, pobjednicima su se osjećali i svi Hrvati, s punim pravom.

Nogometaši su uzeli srebro, ali nedvojbeno zaslužuju zlato i to je ocjena milijuna navijača nogometa sa svih točaka planeta.

U glavnom su gradu Zagrebu višetisućne proslave počele odmah na-

kon što je sudac Néstor Pitana označio kraj finalne utakmice, a sljedećeg su dana nogometaši dočekani kao heroji, kao pravi svjetski prvaci.

„Zato što je njihov podvig, unatoč tomu da su ostali na srebrnim meda-

ljama, fenomenalan“, kao što je komentirala jedna bugarska televizija.

Sretna je Hrvatska upala u pravu euforiju već nakon utakmice s Engleskom, te i dalje se bučno veselila nakon one nezaboravne utakmice 15.

srpnja. A imalo je zbog čega.

Učinila je to jer je znala da je u stvari ona veliki pobjednik na Svjetskom prvenstvu u Rusiji.

A prvi je puta balkanska zemlja stigla tako visoko u svjetskom nogometu. Do tog trenutka najbolje postignuće Hrvatske na svjetskim finalima bilo je na polufinalima.

Tko bi bolje od Bugara, čije se oči još uvijek suze kad se sjete ludih noći u ljetu 1994. godine kada su „lavovi“ postali četvrti na svijetu, može razumjeti Hrvate i njihove suze od sreće? Oni dobro pamte kako su ih Hrvati podržavali, te su im uzvratili istim.

Kakve su samo bitke vodili dečki Zlatka Dalića.

Hrvatska je osigurala polufinale na Svjetskom prvenstvu nakon epske bitke i pobjede rezultatom 6:5 nakon izvođenja penala protiv domaćina Rusije koja je prije toga izbacila Španjolsku.

Zatim je momčad ostvarila novi podvig stigavši na svoje prvo finale na svjetskom prvenstvu nakon što je nemilosrdno porazila Englesku rezultatom 2:1. Ovo se dogodilo nakon produžetaka u polufinalnoj utakmici koja se odigrala na stadionu „Lužnjiki“ u Moskvi, glavnom gradu Rusije.

Playmaker i kapetan reprezentacije Hrvatske, Luka Modrić, proglašen je najboljim nogometašem na svjetskom prvenstvu u Rusiji.

Zlatna je lopta svjetskog prvenstva uručena svuda prisutnom igraču nakon kraja finalne utakmice. On je proglašen najboljim igračem na prvenstvu za svoju kompletnu igru i dobio Zlatnu loptu svjetskog prvenstva. Kasnije pak ga je UEFA proglasila najboljim igračem protekle sezone u Europi. Uzimajući to u obzir, mogli bismo pretpostaviti da će on dobiti i drugu Zlatnu loptu. ■

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ ZADOBILA JE SIMPATIJE NAVIJAČA DILJEM SVIJETA

Hrvatska je predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović zadobila simpatije navijača diljem svijeta, a svojim nogometnim emocijama i njihovim pokazivanjem na najspontaniji način za vrijeme Svjetskog prvenstva u nogometu.

Ona je ušla u svlačionicu kako bi čestitala nogometašima na uspjehu kada se je momčad plasirala u četvrtfinalu pobijedivši Dansku rezultatom 4:3 nakon izvođenja penala (1:1 u redovnom vremenu i nakon produžetaka).

Grabar-Kitarović, koja je uživo odgledala i ostale utakmice Hrvata na Mondijalu, vratila se u Rusiju za eliminacijsku utakmicu s domaćinima, napisao je gong.bg.

Predsjednica je Hrvatske za vrijeme četvrtfinalnog okršaja s Rusijom bila na tribini u Sočiju u društvu predsjednika FIFA-e Giannija Infantina i predsjednika ruske vlade, Dmitrija Medvjedeva. Ona je bila u nogometnoj majici i burno proslavila golove reprezentacije dojmivši se ostalih gostiju u VIP loži.

Predsjednica nije uspjela odgledati uživo polufinale s Engleskom jer je tada bula na sastanku NATO pakta u Bruxellesu ali je svima čestitala na svojem Facebook profilu.

„Ljudi moji, MOGUĆE JE!!!!!! Bravo, VATRENI!! Bravo, svim navijačima! HRVATSKA JE U FIIIIIIINAAAAA-LUUUUU!!!!!!“, pala je u euforiju Grabar-Kitarović.

„Pratili smo utakmicu za vrijeme večere“, s osmijehom je ona rekla kasnije.

Hrvatska je izgubila finalnu utakmicu od Francuske rezultatom 2:4, ali na stadionu „Lužnjiki“ zasigurno je bio bar jedan čovjek u majici sa šahovnicom koji je dobio.

Naime, ovo je predsjednica Hrvatske, Kolinda Grabar-Kitarović. Lijepa je dama svojim ponašanjem definitivno zadobila simpatije svih neutralnih a na Twitteru su je zasuli pohvalama.

A to je i jedna poučna priča za sve političare diljem svijeta koji ukoliko se dobronamjerno ponašaju, bili bi zavoljeni kako od svojih, tako i od tuđih, napisao je gong.bg. ■

